

направи въ туй увеселително мѣсто и нѣщо поучително. Той заповѣдалъ да повикатъ градинара и му казалъ:

— „Азъ схмѣ доволенъ отъ твойгѣ работи и отъ направенитѣ до сега прекрасни разнообразни украшения: не са сърди обаче, ако ти кажа да преработишь всичко туй и да направишь нѣщо по-друго: азъ бѣхъ желалъ посѣщающитѣ тжзъ градина да нахождатъ въ нея и нѣщо поучително; какъ може да са направи туй“?

— Друго не мога да ви кажа, отговорилъ градинаря, освѣнъ да позволите, ако е възможно, да са донесатъ и натурятъ по столовитѣ книги щото всѣкой, който дохожда да са разхожда да може, ако му е угодно, и да прочита.

Господаря са засмѣлъ на туй предложение.

— „Ти са почти сѣти; но книги въ публична градина нѣкакси иде неприлично. Много по-добрѣ щѣше да бжде ако са наредеха и отъ двѣтѣ страни на пхтекитѣ Езоповитѣ басни въ лица. Помисли и кажи ми по какъвъ начинъ може да стане туй“.

Слѣдъ нѣколко дни, градинара съставилъ новъ чертежъ за единъ паркъ, и разни образи изъ Езоповитѣ басни са наредило около пхтекитѣ и фонтанитѣ.

Повечето фигури били излѣвени отъ олово; тѣ били повече отъ шестдесать. При всяки входъ на градината стояла статуята на Езопа.

Освѣнъ туй, по причина, че повечето отъ посѣтителитѣ не знаяли съдържанието и значението на баснитѣ, Петъръ заповѣдалъ да са поставятъ край всяка статуя и ясно написана всѣка басня съ нейното значение.

Тжзъ градина била най-любимото мѣсто на гос-